

Hvilken overraskelse: Vladimir Putin leder menneskehedens omorganisering af sig selv mod de nye missioner, som Lyndon LaRouche har fremsat

Leder fra LaRouchePAC, 25. december, 2016 – Imellem Rusland, Tyrkiet og Iran er der dybe uoverensstemmelser; de støtter endda modstridende styrker i Syrien. Og alligevel er de tre kommet sammen for at afslutte kampene i Aleppo – et afgørende vendepunkt. Som det næste er det deres plan at møde i forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionens repræsentanter; forhandlinger, som en fjerde partner – Kasakhstan – skal være vært for.

Dette kom som en overraskelse for alle, med undtagelse af Vladimir Putin selv og Lyndon og Helga LaRouche – men denne form for overraskelser har i realiteten i mange år været markant for Vladimir Putins karriere. Vi har allerede set det i »Traktaten for godt venskab og samarbejde mellem naboer, mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation«, fra 16. juli, 2001. Traktatens 25 punkter opstiller krav om »en fair og fornuftig, ny, international orden«, og om at »løfte relationerne mellem de to lande op til et helt nyt niveau« og afgør, »at venskabet mellem vore to folk vil fortsætte i alle fremtidige generationer«. Hver af parterne har forpligtet sig til aldrig at gå med i en alliance, der truer den anden part;

aldrig at rette deres missiler imod hinanden; og omgående at rådføre sig med hinanden, hvis en af parterne trues af aggression.

Dette var to lande, der havde kæmpet mod hinanden, med våben i hånd, i 1969.

Traktaten påtænker også en opgradering og udvidelse af systemet med kinesisk-russiske, interguvernementale kommissioner, som præsident Putin ivrigt har fremmet. Der er p.t. flere end et dusin sådanne kommissioner således, at en stor del af hver af de to regeringer uafbrudt rådslår med den anden regering for at glatte uoverensstemmelser, hvoraf mange er alvorlige. »Men vi finder altid en løsning«, sagde Putin.

Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO, var en udløber af denne traktat fra 2001 og de forhandlinger, der førte til traktaten. I løbet af de 40 år, hvor der har fundet forhandlinger sted om den russisk-kinesiske grænse og dennes demilitarisering, er der opstået tre nye, uafhængige, centralasiatiske stater på grænsen til Kina, og som afløser det forhenværende Sovjetunionen. Dette var med til at skabe betingelserne for dannelsen af SCO som, oprindeligt, en organisation bestående af Kina, Rusland og centralasiatiske stater, og som havde til formål at opretholde sikkerhed i og omkring Centralasien.

På lignende måde har Putins geni vist sig i skabelsen af BRIKS, endnu en grundpille i det nye, fremvoksende, globale arrangement sammen med de ovenfor anførte organisationer. Her ser man klare påvirkningen fra Putins forgænger, nu afdøde Jevgenij Primakov. Men selve Putins rolle ville have været utænkelig uden Lyndon og Helga LaRouches årtier lange lederskab, udøvet gennem det Strategiske Forsvarsinitiativ i 1977 og de efterfølgende år, og gennem initiativet med den Eurasiske Landbro, som de udarbejdede i kølvandet på Berlinmurens fald, og som nu har udviklet sig til det verdensomspændende initiativ fra den kinesiske regerings side

under præsident Xi Jinping, kaldet »Bælt-og-Vej«.

Foreningen af disse organisationer og initiativer, der er forbundet med Vladimir Putin og med Xi Jinpings »Bælt-og-Vej«, definerer det aktuelle, historiske øjeblik som værende fuldstændigt enestående og uden fortilfælde. Det fremgår klart, som Helga Zepp-LaRouche siger, at det nu er muligt at gøre det forbi med geopolitik. Vi har en klar opgave, og den er uerstættelig. Fuldstændig uerstættelig.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping stiller op til fotografering i forbindelse med et af de seneste års mange møder for styrkelse af partnerskab og økonomisk udvikling i begge lande. Her fra 2015.